

JAN WOŚ

Warszawa, 15 listopada 1949 r. Mgr Irena Skonieczna, działając jako członek Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce, przesłuchała niżej wymienioną osobę, która zeznała, co następuje:

Nazwisko i imię	Jan Woś
Data i miejsce urodzenia	9 maja 1907 r., Grabów nad Pilicą
Imiona rodziców	Józef i Aniela z d. Czerwińska
Zawód ojca	robotnik
Przynależność państwowa i narodowość	polska
Wyznanie	rzymskokatolickie
Wykształcenie	6 klas szkoły powszechnej
Zawód	tapicer
Miejsce zamieszkania	Warszawa, ul. Konopczyńskiego 5/7 m. 1
Karalność	niekarany

Wybuch powstania warszawskiego zastał mnie w domu przy ul. Konopczyńskiego 5/7. Do 6 września 1944 roku teren ten był zajęty przez powstańców. W suterrenach domu nr 5/7 był założony szpital dla ciężko rannych. Kierownictwa jego jednak nie znam. Na drugim piętrze leżeli lżej ranni. W sąsiednim domu, czyli nr 3 przy ul. Konopczyńskiego, mieścił się także szpital. Podczas walk wielu powstańców ginęło, zwłoki ich, jak i ludności cywilnej, która umarła czy zginęła w czasie powstania, chowane były na placu przy naszym domu.

5 września, w niedzielę, od strony Krakowskiego Przedmieścia Niemcy przypuścili ostateczny atak na naszą ulicę. Wówczas major powstańców wydał rozkaz, ażeby ludność cywilna

wycofała się z tego terenu. Część wykonała rozkaz. Ja jednak pozostałem do dnia następnego. Wycofałem się w chwili, kiedy Niemcy zajmowali już naszą ulicę, w kierunku za Aleje Jerozolimskie, do powstańców. Na ulicy naszej pozostali tylko ranni wraz z obsługą szpitalną.

Po powstaniu dowiedziałem się od przychodzących często do nas osób z obsługi szpitalnej czy rannych, że szpital został ewakuowany, dokąd jednak, nie pamiętam.

O żadnych zbrodniach na tym terenie nie słyszałem.

Na tym protokół zakończono i odczytano.